

Sygn. akt VPa 114/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Krzysztof Główczyński (spr.)

Sędziowie: SSO Andrzej Marek

SSR del. Anna Jabłońska - Socha

Protokolant: Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 roku ***w Legnicy***

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej Oddział Zakłady (...) w P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 21 maja 2013 roku

sygn. akt IV P 303/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 45 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy wyrokiem z dnia 21 maja 2013 r. oddalił powództwo R. S. przeciwko (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w P. o zapłatę kwoty 950 zł tytułem zwrotu kosztu zakupu leków oraz kwoty 532,50 zł z VAT, tytułem kosztu zakupu okularów.

Sąd Pracy ustalił, że powód ma stwierdzoną chorobę zawodową zatrucia dwusiarczkiem węgla, w związku z wykonywaną u strony pozwanej pracą.

R. S. zakupił leki P., O. oraz 2 pary oprawek okularów wraz ze szklami i robocizną. W październiku 1991 r. rozpoznano u niego schorzenia o etiologii pozazawodowej, takie jak otyłość dożywieniową stopnia III, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa odcinka szyjnego i lędźwiowo krzyżowego, nawracający zespół korzeniowy, zmiany zwyrodnieniowe obu

stóp, guzki krwawnicowe z przewlekłym stanem zapalnym, przewlekły proces zapalny błony śluzowej żołądka i zespół jelita drażliwego.

W 2006 r. powód był hospitalizowany z powodu ostrych objawów niepełnościennego zawału mięśnia sercowego koniuszka lewej komory. Leczony angioplastyką i implantacją stentu. Stwierdzono wówczas hipokinezę segmentów koniuszkowych i niedomykalność zastawki mitralnej II stopnia, sklerotyzację i poszerzenie aorty wstępnej. W 2011 r. rozpoznano u powoda chorobę niedokrwienną serca, zawał, leczony angioplastyką i implantacją stentu, nadciśnienie tętnicze II stopnia, ekscentryczny przerost mięśnia LV dużego stopnia, niedomykalność zastawki mitralnej II stopnia w przebiegu zmian zwłóknieniowych, sklerotyzację, poszerzenie aorty wstępującej, stan po zatruciu dwusiarczkiem węgla, chorobę wrzodową dwunastnicy i otyłość.

Przewlekłe zatrucie dwusiarczkiem węgla manifestuje się zespołem objawów do których należą polineuropatia czuciowa, zespół psychoorganiczny, zmiany naczyniowe miażdżycopodobne, odpowiedzialne za większą część choroby niedokrwiennej serca, nadciśnienie tętnicze, zaburzenia krążenia nerkowego, krążenia mózgowego.

W kwietniu 2011 r. zalecono powodowi terapię lekiem P. przez rok. Lek O. jest lekiem wspomagającym a nie zasadniczym w przebiegu podwyższonej gospodarki lipidowej, a w szczególności podwyższonego cholesterolu. Powodowi zalecano również stosowanie leku S. dla utrzymania prawidłowej gospodarki lipidowej, głównie cholesterolu. Stosowanie tych leków nie pozostawało w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową.

Bez związku przyczynowego z chorobą zawodową pozostawał zakup 2 par opravek okularów wraz ze szklami korekcyjnymi. U powoda rozpoznano wadę wzroku, tzw. starczowzroczność odpowiednią do wieku. Nie wykazano zmian naczyniowych wynikających z patologii charakterystycznej dla zatrucia dwusiarczkiem węgla.

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd I instancji uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Wskazał, że rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. W oparciu o dopuszczony w sprawie dowód z opinii medycznej, której ustalenia i wnioski Sąd Rejonowy podzielił, Sąd uznał, że brak jest podstaw do stwierdzenia związku przyczynowego pomiędzy zażywaniem leków P. i O. ze stwierdzoną chorobą zawodową. Po kolejnym zawale mięśnia sercowego, w kwietniu 2011 r. roczną terapię P. zalecili kardiolodzy. Faktura na zakup tego leku wykracza poza roczny okres jego stosowania. Opinia wskazuje nadto, że O. jest lekiem wspomagającym, a nie zasadniczym w leczeniu podwyższonej gospodarki lipidowej. Ze względu na stosowanie leku S. zażywanie leku O. nie było potrzebne.

Stwierdzona wada wzroku nie ma charakteru naczyniowego, jest zaś charakterystyczna dla wieku (starczowzroczność).

Sąd Rejonowy wskazał ponadto, że poza chorobą zawodową od lat powód ma rozpoznane schorzenia współistniejące o etiologii pozapracowniczej, w tym otyłość, miażdżycę, chorobę niedokrwienną.

W apelacji od powyższego wyroku, zaskarżonego w całości powód podtrzymał żądanie pozwu oraz wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii (...) Akademii Medycznej we W., w celu ustalenia pogorszenia stanu jego zdrowia w związku z chorobą zawodową i ustalenia leków jakie ma brać na chorobę zawodową. Wniósł także o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec roszczenia o refundację kosztu zakupu leków P. i O. oraz dwóch par okularów korekcyjnych istota sprawy sprowadza się do ustalenia, czy wymienione leki i okulary mają na celu usunięcie skutków choroby zawodowej zatrucia przewlekłego dwusiarczkiem węgla. Stanowiska stron były w tej kwestii krańcowo różne.

Podstawę odmowy zwrotu kosztu zakupu wymienionych leków była opinia lekarza zakładowego, który stwierdził, iż spośród wymienionych w przedłożonej przez powoda fakturze leków, skutki przewlekłego zatrucia Cs mogą leczyć leki,

poza pozycjami 5, 6, 15 i 16. Także opinia lekarza zakładowego stanowiła podstawę odmowy zwrotu kosztu zakupu leków korekcyjnych.

Z kolei, poza kartami informacyjnymi leczenia szpitalnego, powód przedłożył między innymi zaświadczenie lekarskie z dnia 28 lutego 2013 r., wskazujące na to, że z powodu choroby zawodowej, zespołu chorób wskutek zatrucia (...) powód otrzymuje między innymi P. i O..

W celu wyjaśnienia wymagającej wiadomości specjalnych z zakresu medycyny istoty sprawy, Sąd i instancji dopuścił dowód z opinii biegłej lekarz sądowej. Niezainteresowana sposobem rozstrzygnięcia sprawy biegła na podstawie analizy dokumentacji medycznej, przebiegu klinicznego i patologii wynikającej z przewlekłego zatrucia dwusiarczkiem węgla stwierdziła, iż decyzja o nierefundowaniu leków i okularów była zasadna i pogląd ten rzeczowo uzasadniła.

Dokonana przez Sąd I instancji ocena zebranego w sprawie materiału mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów (art. 233 par. 1 k.p.c.). Przedłożone przez strony wymienione wyżej opinia lekarza zakładowego i zaświadczenie lekarskie są dokumentami prywatnymi w rozumieniu art. 245 k.p.c., tj. stanowią dowód jedynie tego, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenie zawarte w dokumencie. Wyrażony w opinii lekarza zakładowego pogląd znalazł jednak potwierdzenie w opinii biegłej. Takiego zaś potwierdzenia nie znajduje przedłożone przez powoda zaświadczenie lekarza rodzinnego. Zaświadczenie to nie znajduje oparcia nie tylko w omawianej opinii, ale także oparcia nie znajduje szczególnie w przedłożonej przez powoda karcie wizyty z dnia 10 sierpnia 2012 r. w (...) S.A. Gabinet POZ G. (k. 59). W czasie tej wizyty lek. med. A. A. rozpoznawszy przewlekłą chorobę niedokrwienną serca, przepisała leki, wymienione następnie w fakturze VAT nr (...) z dnia 23 sierpnia 2012 r. Dane zawarte w wymienionej karcie, poza wskazaniem rozpoznania choroby niedokrwiennej serca nie wskazują na chorobę zawodową. Także pozostałe wskazywane przez powoda liczne dowody leczenia nie wskazują szkodliwego wpływu stwierdzonej w 1991 r. choroby zawodowej na stan wzroku powoda.

Z zaświadczenia (...) Akademii Medycznej we W.z dnia 16 lipca 1991 r. wynika, iż konsultacja okulistyczna wskazuje, że „... w zakresie rogówki i soczewki zmian nie stwierdza się. V: op.o,9,l. 0,8. Dno:p.: tarcza n. II obustr. bez zmian patol. Naczynia tętn. bz. Tylny biegun z delikatnie zaznaczonymi objawami degeneracyjnymi. Oko l.: podobnie jak prawe, z tym, że bardziej zaznaczone zmiany w tylnym biegunie. Zawężone obwodowe pole widzenia.” (k. 130) Zaświadczenie to nie wskazuje zatem wpływu rozpoznanej w 1991 r. choroby zawodowej na stan wzroku powoda.

W ocenie Sądu Okręgowego istota sprawy została dostatecznie wyjaśniona na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów. Nie zachodzi zatem uzasadniona potrzeba uzupełnienia zebranego w sprawie materiału. Wobec tego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 381 k.p.c. nie uwzględnił zawartych w apelacji wniosków dowodowych, w części spóźnionych, a w części także nieprzydatnych do rozpoznania istoty sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. pozbawioną dostatecznie uzasadnionych podstaw apelację oddalił.